

دانشگاه باقر العلوم علیه السلام

دانشکده: علوم سیاسی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته: علوم سیاسی

عنوان:

امکانات و ظرفیت‌های همگرائی کشورهای اسلامی

استاد راهنما:

دکتر محمد ستوده آرانی

استاد مشاور:

جناب آقای شمس الله مریجی

نگارش:

لطیف کریم پور بخشکندی

۱۳۸۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تقدیم

«اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرْجَهُمْ وَاهْلَكْ اعْدَائَهُمْ»

تقدیم به مدینه‌ی علم الهی حضرت خاتم الانبیاء⁶ و باب مدینه‌ی علم، علی اعلی⁷ و
بانوی بی‌نشان عالم، نور ملک و ملکوت حضرت صدیقه طاهره³ و اولاد طاهرینش:
و معمار کبیر جمهوری اسلامی ایران امام خمینی(ره) و شهداء انقلاب و دفاع مقدس و
آنانکه برای تثبیت و تداوم این نظام مقدس در تلاشند.

هو الحق

تشکر و تقدیر

با سپاس از خداوند متعال که جز او شایسته پرستش و بندگی نیست و درود و صلوات بر محمد و آل محمد که کائنات و هستی طفیل جودشان است و درود و صلوات بر مجاهدان راه حق بخصوص امام خمینی(ره) که قلم و قدمش احیاگر بود و تقدیر و تشکر خالصانه از اساتیدی که از حضورشان در کلاس در تلمذ کردم و تقدیر و تشکر ویژه از استاد راهنمای پایاننامه جناب آقای دکتر محمد ستوده که با اخلاق و رفتار خود طرز آموختن را به من تلقین کرد و با زحمت دوچندان مرا تحمل کرد. از خداوند منان توفیق ایشان را خواستارم و ضمن تشکر از راهنمایی‌های مشاور محترم جناب آقای شمس الله مریجی و از اساتید داور جناب آقای دکتر محمود شفیعی و دکتر شریعتمدار تشکر می‌نایم.

همچنین از سرکار خانم فاطمه فتحی‌زاده از جناب آقای کریم تبار که در خدمات رایانه‌ای و پردازش آن همکاری نمودند، تشکر می‌نمایم.
از همسرم و فرزندانم که محیط آرامی را برای من فراهم آورده‌اند تشکر و قدردانی می‌کنم.

چکیده

یکی از ضرورتهای کشورهای اسلامی در عصر جهانی شدن مربوط به همگرائی در قالب سازمانهای منطقه‌ای است، بگونه‌ای که این کشورها بتوانند در تعامل با نظام بین‌الملل و قدرتهای فرا منطقه‌ای منافع خود را تأمین کرده و امکان حفظ هویت اسلامی خود را تقویت نمایند. بدین منظور شناسائی امکانات، توانایی‌ها، قابلیت‌ها و ظرفیت‌های همگرائی کشورهای اسلامی گام مؤثری در تحقق بخشیدن به هدف اساسی می‌باشد در این رساله. امکانات و ظرفیت‌های همگرائی کشورهای اسلامی با رویکرد منطقه‌گرایی در سطوح فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی مورد مطالعه قرار گرفت و مشخص گردید که کشورهای اسلامی از قابلیت‌ها، توانایی‌ها و ظرفیت‌های گسترده‌ای بصورت بالقوه و بالفعل جهت همگرائی منطقه‌ای برخوردارند. داشتن فرهنگ غنی اسلامی بهمراه منابع بسیار گستره سرزمینی و نیازهای مشترک فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی عملأ باعث شده تا این کشورها گام‌های مثبتی را در قالب سازمان کنفرانس اسلامی، اتحادیه آفریقا و سازمان اقتصادی «اكو» بردارند و عصر جهانی شدن، ارتباطات و اطلاعات می‌طلبد که این کشورها هر چه بیشتر زمینه‌ها، ظرفیت‌ها و قابلیت‌های همگرائی خود را شناسائی نموده و آن را از طریق سازمان منطقه‌ای پویا سازند. آنچه در این مسیر حیاتی بنظر می‌رسد تبدیل تصویر ذهنی منفی و منفی‌گرایی به تصویر ذهنی مثبت و افزایش قدرت اعتماد به خود و اتکاء به قابلیت‌ها و ظرفیت‌های منطقه‌ای، درون منطقه‌ای و میان منطقه‌ای جهان اسلام است که با این تحول می‌توان با سرعت بیشتری به همگرائی کشورهای اسلامی دست یافت.

فهرست مطالب

۱	مقدمه: طرح تحقیق
۲	بیان مسأله
۲	سابقه پژوهش:
۳	اهمیت و فایده انتخاب موضوع
۳	فرضیه اصلی
۳	مفاهیم و متغیرها
۴	سؤالات فرعی پژوهش
۴	اهداف پژوهش
۴	سازماندهی پژوهش
۵	فصل اول: مفاهیم و چارچوب نظری
۶	۱- کلیات
۶	الف- سابقه اندیشه همگرائی
۸	ب- تعاریف همگرائی
۱۲	ج- انواع همگرائی
۱۲	الف)- همگرائی سیاسی
۱۳	ب- همگرائی اقتصادی
۱۴	ج - همگرائی فرهنگی
۱۴	د- همگرائی امنیتی
۱۵	۲) چارچوب نظری

الف - نظریه فدرالیسم.....	۱۵
ب - نظریه ارتباطات.....	۱۷
ج- نظریه کارکردگرایان.....	۱۹
دستاوردهای نظری.....	۲۱
فصل دوم: امکانات و ظرفیت‌های فرهنگی همگرائی کشورهای اسلامی	۲۳
مقدمه :.....	۲۴
۱ - فرهنگ معنوی :.....	۲۴
الف- اعتقاد به خدای واحد.....	۲۶
ب- اعتقاد به نبوت (به پیامبر واحد)	۲۷
ج- اعتقاد به قرآن بعنوان کتاب واحد.....	۲۸
د- اعتقاد به معاد.....	۲۹
۲ - فرهنگ مادی.....	۳۲
الف - تمدن بین النهرین.....	۳۲
ب - تمدن ایران	۳۵
ج - تمدن افریقا با تأکید بر مصر	۴۱
۳ - سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی اسلامی ISESCO (آیسیسکو) (نمادی از همگرائی فرهنگی کشورهای اسلامی).....	۴۳
فصل سوم: امکانات و ظرفیت‌های اقتصادی همگرائی کشورهای اسلامی	۴۶
مقدمه:.....	۴۷
۱ - منابع سرزمینی	۴۷
الف: معادن	۴۷
۱ - نفت و گاز:.....	۴۷
۲ - سازمان آپک بعنوان نمادی از همگرائی اقتصادی:.....	۵۰
زمینه‌های پیدایش آن:.....	۵۰
ب- سایر معادن.....	۵۷
۱ - جنگلها و مراتع	۵۸

۵۹	۲ - رودخانه ها و آبهای زیرزمینی.....
۶۰	۳- تولیدات کشاورزی:.....
۶۲	۴- سیستم حمل و نقل.....
۶۷	۵ - صنایع و تولیدات کارخانه ای.....
۶۹	۳- سازمان اقتصادی، یکو گامی در جهت همگرائی اقتصادی:.....
۷۶	فصل چهارم: امکانات و ظرفیت های سیاسی و امنیتی همگرائی کشورهای اسلامی..
۷۷	۱- امکانات و ظرفیت های سیاسی
۷۷	الف : تاریخ معاصر کشورهای اسلامی
۷۷	۱) سابقه استعمار
۷۹	۲) استعمار در آفریقا
۸۰	ب: استعمار زدایی بعنوان یک نیاز مشترک.....
۸۰	۱) کسب استقلال سیاسی.....
۸۵	۲) پدیده مقاومت و افزایش ظرفیت همگرائی
۸۹	ج: شکل گیری سازمان کنفرانس اسلامی گامی در همگرائی کشورهای اسلامی
۸۹	۱- سابقه و اعضاء سازمان:.....
۸۹	الف) گروه کشورهای آسیایی عبارتند از:.....
۹۰	ب) گروه کشورهای آفریقایی
۹۰	ج) گروه کشورهای عربی:.....
۹۱	۲) فعالیت های سازمان کنفرانس اسلامی:.....
۹۱	الف) برخورد با مشکل فلسطین و رژیم اشغال گر قدس:....
۹۲	ب) ایجاد کمیته دائمی قدس در مراکش:.....
۹۳	ح- موافقت های اقتصادی بین کشورهای عضو.....
۹۳	۲) عملکرد فرهنگی:.....
۹۳	الف) تشکیل مراکز فرهنگی
۹۴	ب) تدوین استراتژی فرهنگی برای جهان اسلام:.....

۹۴	۲- امکانات و ظرفیت های امنیتی
۹۴	الف : نیازهای امنیتی مشترک
۹۴	۱) امنیت در سطح ملی
۹۶	۲- امنیت منطقه ای
۹۷	الف : کنترل مسابقه تسلیحاتی
۱۰۲	ب : مقابله با تروریسم
۱۰۴	ب- ایجاد سازمان امنیت منطقه ای
۱۰۸	نتیجه گیری
۱۱۱	فهرست منابع

مقدمة :

طرح تحقیق

بیان مسائله

یکی از مسائل کشورهای اسلامی مربوط به همگرایی این کشورها می‌باشد که تاکنون بیشتر ابعاد منفی آن بحث شده است. در این رساله تلاش می‌شود تا ظرفیت‌ها و امکانات همگرائی بررسی شده و نشان داده شود که کشورهای اسلامی از ظرفیت‌های زیادی برای همگرایی برخوردار می‌باشند. آنچه مسلم است کشورهای اسلامی در مسیر تحقق بخشیدن به همگرائی منطقه‌ای با موانع و مشکلات عدیدهای مواجه می‌باشند. این موانع ناشی از متغیرهای درون‌منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای است. نگاهی به وضعیت اقتصادی، سیاسی و فرهنگی امنیتی کشورهای اسلامی نشان می‌دهد که غالباً از عقب‌ماندگی اقتصادی و سیاسی رنج می‌برند در حالیکه از قابلیت‌ها و ظرفیت‌های گستردۀای جهت رشد و تکامل برخوردارند تحقیقات و مطالعات انجام شده نیز کمتر به نگاه مثبت به بحث ظرفیت‌ها و توانائی‌ها پرداخته است و بیشتر محدودیت‌ها، موانع و مشکلات بیان شده است. در این پژوهش تلاش می‌شود که با رویکرد مثبت، آنچه بعنوان داشته‌های کشورهای اسلامی در بصورت عینی وجود دارد مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد تا نشان داده شود که تصویر کشورهای اسلامی صرفاً منفی نیست و در کنار مشکلات و مسائل موجود، قابلیت‌ها و ظرفیت‌هایی نیز برای همکاری، همیاری و تبادل وجود دارد که با شناسایی آنها و مدیریت صحیح آنها می‌توان به همگرائی منطقه‌ای کشورهای اسلامی دست یافت.

سابقه پژوهش:

درباره همگرایی کشورهای اسلامی منابع متعددی وجود دارد. این منابع کمتر به بحث ظرفیت‌ها و توانائی‌های کشورهای اسلامی پرداخته است و از طرفی کمتر جنبه نظری و همگرائی کشورهای اسلامی در قالب منطقه‌گرایی مورد بحث قرار گرفته است. همچنین منابع موجود از «وحدت» میان مسلمین بحث نموده است که مقوله‌ای فراتر از همگرائی است و ناظر به «امت واحده» اسلامی است.

اهمیت و فایده انتخاب موضوع

بررسی ظرفیت‌ها و امکانات همگرائی کشورهای اسلامی می‌تواند گام مثبتی جهت تحقق بخشیدن به همگرائی کشورهای اسلامی باشد. کشورهای اسلامی از یک طرف با مشکلات ناشی از سطح ملی و از سوی دیگر با مسائل مربوط به جهانی شدن مواجه می‌باشند. آنچه عنوان یک راه حل جهت پاسخگوئی به این مشکلات بنظر می‌رسد، حرکت کشورهای اسلامی به سمت منطقه‌گرائی در قالب سازمان منطقه‌ای است. این تلاش نه تنها قدرت آنها را افزایش می‌دهد بلکه می‌تواند گامی در جهت رسیدن به امت واحد اسلامی باشد و از طرفی آنها را در تعامل با قدرتهای بزرگ و جهانی شدن مجهز سازد.

سؤال اصلی

کشورهای اسلامی در چه زمینه‌هایی دارای امکانات و ظرفیت‌های همگرائی منطقه‌ای می‌باشند؟

فرضیه اصلی

کشورهای اسلامی در قلمرو فرهنگی در ابعاد مادی و معنوی و از نظر اقتصادی از منابع سرمیانی و در قلمرو سیاسی و امنیتی بلحاظ سابقه تاریخی دارای امکانات و ظرفیت‌های گسترده‌ای جهت دست‌یابی به همگرائی منطقه‌ای و میان منطقه‌ای می‌باشند.

مفاهیم و متغیرها

همگرائی منطقه‌ای «Regional Integration»

عبارت است از: فرایندی که طی آن واحدهای سیاسی بصورت داوطلبانه از اعمال اقتدار تمام خویش برای رسیدن به هدف مشترک صرفنظر کرده و از یک قدرت فوق ملی پیروی می‌کنند.^۱

امکانات «capabilities» داشتن توان و قدرت برای انجام کاری، مانند اینکه گفته می‌شود شما امکان و توان انجام بهتر کارتان را دارید.«

ظرفیت‌ها «Capacities» داشتن قدرت تولید یک کالا و یا داشتن تجربه و توان فهم و

۱ - عبدالعلی قوام، *اصول سیاست خارجی و سیاست بین‌الملل*، تهران: قومس، ۱۳۷۲، ص ۲۴۶.

یادگیری یک مطلب در یک انسان. مانند اینکه گفته می‌شود کارخانه با تمام ظرفیت کار می‌کند و یا احمد دارای توان و ظرفیت بالائی جهت کار و فعالیت می‌باشد.^۱

در این پژوهش امکانات ناظر بر قدرت و توانایی‌های کشورهای اسلامی و ظرفیت ناظر بر میزان و حجم هر یک از منابع قدرت می‌باشد.

متغیر مستقل: ظرفیت‌ها و امکانات
متغیر وابسته: همگرایی منطقه‌ای کشورهای اسلامی

سؤالات فرعی پژوهش

امکانات و ظرفیت‌های فرهنگی همگرایی کشورهای اسلامی کدام است؟
امکانات و ظرفیت‌های اقتصادی همگرایی کشورهای اسلامی چیست؟
امکانات و ظرفیت‌های سیاسی و امنیتی همگرایی اسلامی کدام است؟

اهداف پژوهش

هدف پژوهش شناسایی ظرفیت‌ها و امکانات کشورهای اسلامی برای نیل به همگرایی می‌باشد. که آنها را می‌توان در سطوح فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی بیان نمود.

سازماندهی پژوهش

رساله حاضر از یک مقدمه و چهار فصل و نتیجه تشکیل شده است در فصل اول به چارچوب نظری رساله که استفاده از نظریه‌های همگرایی منطقه‌ای است پرداخته می‌شود. در فصل دوم امکانات و ظرفیت‌های فرهنگی همگرایی کشورهای اسلامی بیان می‌شود در فصل سوم امکانات و ظرفیت‌های اقتصادی همگرایی کشورهای اسلامی بررسی می‌گردد و در فصل چهارم، امکانات و ظرفیت‌های سیاسی و امنیتی همگرایی کشورهای اسلامی بیان می‌شود و در پایان نتیجه‌گیری از فصول بیان می‌گردد.

1 - A. P. Cowie, Oxford, Advanced learnen's Dictionary. London: Oxford University press, p. 166.

فصل اول:

مفاهیم و چارچوب نظری

۱- کلیات

الف- سابقه اندیشه همگرائی :

اندیشه همگرائی و وحدت در بین انسانها از دیر باز و قرنها قبل حتی در فکر متفکرین مطرح بوده و ما با آثار آنان به این موضوع پی می بریم . « از دورانهای دور فلاسفه با تکیه بر نظریه های اجتماعی منبعث از قانون طبیعت و تعلیمات مذهبی، تشکیل جوامع بزرگ را برای نیل به وحدت نوع بشر ضروری می دانستند افلاطون طبیعت ناتوان انسان را موحد تشکیل جامعه به منظور همکاری و رفع نیازهای بشری تلقی می کرد که مدینه فاضله شاید الگوی چنین تفکری باشد . ارسسطو تعاون و معارضت انسانها را در جامعه ابتدایی ترین و عمیق ترین رابطه اجتماعی و علت اصلی تکوین مدینه و جامعه می داند ^۱ « همچنین « آکوستین قدیس مسئله وحدت سیاسی را در یک جامعه مذهبی که به آن شهر خدا یا مدینه متعالی لقب دادند جستجو می کند که این فکر وی ار فلاسفه یونان نشئت می گیرد.» توماس اکویناس شبیه نظر ارسسطو را از جامعه دارد، همچنین ماکیاول که شاید او را بتوان اندیشه و تاثیر گذار در رنسانس به شمار آورد که با تالیف کتاب "شهریار" کوشش نمود که جمهوری های ایتالیا را از گرداد آشفتگی و پراکندگی برهاند او گسترش قلمرو دولت و انضمام سرزمین های دیگر را در جهت ایجاد وحدت ناشی از فضیلت و سلامت دولت می داند. و ابن خلدون معتقد است بدون همکاری و همبستگی تعاون، بقای جامعه امکانپذیر نخواهد بود یعنی نوع بشر محکوم به همیاری در جامعه است .

هابس ترس از مرگ و نابودی را انگیزه گرایش به جمع و اجتماع در راه تامین صلح و

۱ - علی اصغر کاظمی، نظریه همگرائی، تهران: نشر قومس، ۱۳۷۰، ص ۲۲

۲ - همان - ص ۲۳- ۲۷

رفتار مسالمت آمیز در اجتماع تلقی می کند^۱. و بنیانگذاران امریکا تحت تاثیر تعليمات سیاسی جان لاک و منتسکیو به این نتیجه رسیدند که تنها اتحاد و همگرائی و پیگیری یک آرمان مشترک یعنی استقلال می تواند آنها را از یوغ استعماری انگلیسی ها برهاند^۲ و ژان ژاک روسو در قرارداد اجتماعی خیر مشترک را برای افراد طرح می کند که برای نیل به آن همگان باید در کنار یکدیگر اهتمام ورزند و ^۳ سعدی نیز شعر همگرائی انسانی را چنین می سراید :

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش ز یک گوهرند
چو عضوی به درد آورد روزگار
دگر عضوها را نمانت دقرار

همگرائی در قرن بیستم از اهمیت زیادی برخوردار گشت نظریه های همگرائی که عمدتاً در نیمه دوم قرن بیستم به ظهور رسید زمینه های مناسبی برای آزمون وحدت و همگرائی بود از جمله وحدت اتحادیه اروپا مهمترین آنهاست^۴، دو جنگ جهانی باعث شد که ملل جهان بخصوص کشورهای اروپایی به فکر سازمانها و اتحادیه هایی بیفتند که در مقابله با قدرتها و کشورهای متجاوز و جلوگیری از بروز جنگ و صلح پایدار، سازمانهای در سطح بین الملل بوجود آورند که این فکر سازمان ملل و سازمانهای دیگر جهانی را دربر داشت.

«سنگینی وزنه نظام بین المللی بر سیاست خارجی کشورها از آغاز سده ی نوزدهم به خوبی احساس می شد و در نیمه دوم قرن بیستم شاهد تداخل فرایند نظام بین الملل و نظام های ملی هستیم نتیجه آنکه سیاست خارجی هر کشوری در درجه اول تحت تاثیر الزامات سیاست و نظام بین المللی و چالشهای آن قرار دارد. در چنین شرایطی که کشورهای اروپایی به طور جداگانه قادر به تاثیر گذاری بر سیاست نظام بین المللی نیستند تصمیم به ایجاد یک حلقه منطقه ای می گیرند تا در برابر چالشهای بین المللی محافظ آنها باشند. همچنین دو جنگ جهانی اروپا را از تسلط بر جهان به زیر کشید و به حاشیه راند و سرنوشت اروپا را تابعی

۱ - توماس هابس، *لوعی اتان*، ترجمه حسین بشیری، تهران: نشر نی، ۱۳۸۴، ص ۱۴۵.

۲ - کاظمی، پیشیون، ص ۲۹

۳ - ر.ک: ژان ژاک روسو، *قرارداد اجتماعی*، متن و در زمینه متن ترجمه مرتضی کلانتریان، تهران: انتشارات آگاه، ص ۲۹.

۴ - احمد نقیب زاده، *اتحادیه اروپا از آغاز تا امروز*، تهران: قومس، ۱۳۸۲، ص ۲۳

از سیاستهای دو ابر قدرت تازه متولد شده بعد از جنگ جهانی دوم کرد و اروپا تقسیم شد . وضعیت بین المللی که اروپا در سالهای پس از جنگ دوم جهانی خود را در آن می یافت انگیزه مهمی بود تا برای حفظ خود کینه های دیرینه و جدالهای بیهوده را کنار گذارد و با استفاده از ادبیات وحدت گرایانه و انبان فرهنگی و دین مشترک و تاریخ مشترک به طرح همگرائی روی آورد و مرزهای خود را با «طرح اعلامیه مقاومتهای اروپایی » که از مبارزان نهضتهای مقاومت از کشورهای دانمارک، فرانسه، ایتالیا نروژ، هلند، لهستان، چک اسلواکی و یوگسلاوی و یک گروه نازی را در بر دارد. عملی کند و بعد گامهای دیگر از جمله بازار مشترک شورای اروپا ارتش مشترک، پول مشترک و اینک اروپایی متحده و کشورهای دیگر جهان نیز مثلاً خاورمیانه و افریقا برای همگرای اتحادیه و کنفرانس و نشست ترتیب دادند^۱ .

مطالعه اندیشه سیاسی اسلام نیز نشان می دهد که دین اسلام از اول وحدت و برابری نوع بشر را فارغ از تفاوتها ای اعتباری و نژادی مطرح کرده است . همیشه پیروی از آئین شرع در اسلام در میان امت اسلامی فکر وحدت را به صورت امت واحدی داشته است . مشی حضرت پیامبر(ص) که باعث دعوت او و وحدت قبایل متفرق جزیره العرب شد چیزی جز بهره گیری از عوامل همگرائی نبوده است . اتحاد قبایل و ائتلاف مسلمانان و بیهود که تدوین شد از آن به نام "کنفراسیون" یاد می کنند . در آموزه های اسلام بر وحدت امت مسلمان تاکید شده است و در سطح جهانی خواهان رسیدن به وحدت و حکومت جهانی اسلام می باشد.

بنابراین اندیشه وحدت و سابقه همگرائی هم در ادبیات غرب و هم در ادبیات اسلام وجود دارد و این وضعیت می تواند بعنوان زمینه ای برای اندیشه های وحدت گرایانه و ایجاد همگرائی های منطقه ای در عصر حاضر در میان کشورها از جمله جهان اسلام گردد.

ب- تعاریف همگرائی

همگرائی از نظر لغوی، به مفهوم تشکیل یک کل بوسیله اجزاء است^۲. از همگرائی می توان انواع تعاریف را بعمل آورد . طبق تعاریف موجود در کتابهای مختلف چندین تعریف از لحاظ سیاسی اجتماعی وجود دارد . همگرائی را اگر همبستگی از لحاظ اجتماعی بحساب آوریم

۱ - همان - ص ۴۲-۲۸

۲ - کولائی، اکتو و همگرائی منطقه ای، تهران، مرکز پژوهش‌های علمی و مطالعات خاورمیانه، ۱۳۷۹، ص ۸

طبق تعریف آلن بیر عبارت خواهد بود از «احساس مسئولیت متقابل بین چند نفر یا چند گروه که از آگاهی و اراده برخوردارند و همچنین «همگرائی» می‌تواند شامل پیوند های انسانی و برادری بین انسانها بطور کلی یا حتی وابستگی متقابل حیات و منافع بین آنها باشد.»^۱ تعریف دیگر همگرائی در سیاست بین الملل «عبارت است از فرایندی که طی آن واحد های سیاسی به صورت داوطلبانه از اعمال اقتدار تمام خویش برای رسیدن به هدف مشترک صرف نظر کرده از یک قدرت فوق ملی پیروی می‌کنند»^۲ در تعریف دیگر، ارنست هاس همگرائی را بصورت زیر تعریف می‌کند: " همگرائی فرایندی که طی آن بازیگران سیاسی چندین واحد ملی مجزا ترغیب می‌شوند وفاداری ها، فعالیت های سیاسی و انتظارات خود را به سوی مرکز جدیدی معطوف سازند، که نهادهای این مرکز یا از صلاحیتی برخوردارند که دولتهای ملی موجود را تحت پوشش خود می‌گیرند و یا چنین صلاحیتی را می‌طلبد"^۳ و همچنین لئون لیندبرگ معتقد است که همگرائی «فرایندی که طی آن ملت ها از آرزو و قدرت هدایت مستقل سیاست خارجی و سیاست داخلی عده خود چشم پوشی کرده در عوض می‌کوشند تا به اتخاذ تصمیم های مشترک دست بزنند یا این که وظیفه‌ی تصمیم گیری را با نهاد مرکزی جدید تفویض کنند . و یا از نظر محققین می‌توان چنین نتیجه گرفت که همگرائی عبارت است از همسو شدن در مسائل و رویدادهای اجتماعی سیاسی مخصوصاً در سطوح بین المللی و ارزشها و افکار در یک منطقه و در یک کشور و در سطح دنیا و یا در سطح دولتها^۴ در تعریف دیگر «همگرائی به حالاتی از همبستگی بین کشورها گفته می‌شود که بر حسب درجه و میزان این همبستگی از همکاری ساده تا ادغام کامل را در بر می‌گیرد .»^۵ و یا همگرائی را می‌توان به نوعی همسویی و همنوایی در ارزشها نگرش ها و رفتار تلقی کرد و در این معنای، همگرائی همگرایان در چارچوب میزان همسویی و همنوایی در ارزشها نگرش و هنجارها می‌توان

۱ - آلن بیر، *مفرهنگ علوم اجتماعی*، ترجمه باقر ساروخانی، تهران، کیهان، ۱۳۷۴، ص ۴۰۰

۲ - کاظمی، پیشتن، ص ۲۴۶

۳ - همان ص ۲۵

۴ - جیمز دوئرتی رابرتس فالترگراف، *نظریه های متعارف در روابط بین الملل*، ترجمه: وحید بزرگی و علیرضا طیب، تهران: قومس، ۱۳۸۴، ص ۶۶۹

۵ - همان، ص ۱۲

جستجو کرد.^۱ پس همگرائی در سطح سیاسی یعنی کم رنگ شدن مرزهای واحد های ملی و پیوست به اتحادیه کشورهایی که خواهان ایجاد یک فرانهاد دولتی و فرامرزی هستند می باشند.

و همچنین، همگرائی را ایجاد همبستگی نیز خوانده اند، و به یک انسجام قوی و روابط درون یک جامعه یا درون یک واحد سیاسی نیز اطلاق می گردد و این امر به ادراک جمعی و گروهی و خود آگاهی اشاره دارد از سوی دیگر همگرائی را می توان در سه سطح مشاهده کرد

:

۱- در سطح ملی که شرایط و یا فرایند را در یک جامعه سیاسی معین نشان می دهد و دولتها که به روابط میان چند کشور می پردازد.

۲- در سطح منطقه ای که به گروهبندی تعدادی از کشورها می پردازد.

۳- در سطح بین المللی به انسجام واحدهای سیاسی در سطح جهان توجه دارد.^۲

در مجموع نظریه پردازان همگرائی علیرغم اختلاف در تعریف، کانون توجه آنها به فرایندی است که طی آن وفاداری از جانب یک مرکز به جانب مرکز دیگر معطوف شود. همانطور که مشاهده شده همگرائی به معنای ایجاد همبستگی حائز یک معنای اخلاقی است که متضمن وجود اندیشه یک وظیفه یا الزام متقابل است یعنی در سطح یک گروه یا اعضا جامعه به یکدیگر وابسته و بطور متقابل نیازمند یکدیگر هستند.^۳

با توجه به تعاریف فوق، آنچه در همگرائی کشورهای اسلامی مورد نظر می باشد مربوط به همگرائی منطقه ای کشورهای اسلامی در یک منطقه جغرافیائی مشخص است که در مرحله بعد می تواند به همگرائی میان منطقه ای آنها منجر شود.

واژه یا اصطلاح منطقه در جغرافیای سیاسی به گونه ای تصادفی مورد استفاده قرار نمی گیرد و به یک فضای جغرافیایی که از یک سلسله پدیده های مشابه و عوامل پیوند دهنده اجزای تشکیل دهنده آن محیط برخوردار باشد هم از نظر محیط فیزیکی و هم از دید محیط انسانی گفته می شود و یک منطقه زمانی قابل تشخیص بعنوان منطقه است که از یک

۱ - محسن فردوس، اصغر رضوانی، دولت و مردم و همگرائی، تهران، پرتو شمس، ۱۳۸۱، ص ۶۹.

۲ - کولائی، پیشیون، ص ۲

۳ - سعید پیشداد، همگرائی در سازمان اکو، تهران: باز، ۱۳۷۱، ص ۲۵

شخصیت جغرافیایی یکپارچه و متمایز از دیگر مناطق باشد که عوامل پیوند آن از همه لحاظ از بقیه ای زمینه های دیگر قابل تشخیص و شناسایی باشد ؛ و شرایط و زمینه های همگرائی منطقه، پس یک منطقه زمانی یک منطقه شمرده می شود که از لحاظ جغرافیایی در طول و عرض هم گسترده باشد، مثل فلات ایران که شامل افغانستان و بخش مهمی از آسیای مرکزی مثل شبه قاره هند که شامل چند کشور است مثل شبه جزیره عربستان که شامل کشورهای عربستان سعودی، یمن، بحرین، قطر، عمان و غیره است^۱. اما همگرائی منطقه ای به عوامل انسانی نیز بستگی دارد که زمینه های مشترک لازم دارد و تحقق آن به این زمینه ها و عوامل بستگی دارد . که عبارتند از پیوستگی اجتماعی اقتصادی سیاسی و سازمانی، در منطقه گرایی عامل اجتماعی، فرهنگ، نژاد، دین، زبان و تاریخ تعیین کننده است و سهم بزرگی دارد . پیوستگی اقتصادی مثلاً کشوری که اقتصاد آن بر تولیدات کشاورزی استوار است چگونه می تواند با یک کشور صنعتی پیشرفتی در یک شکل منطقه ای گردد هم آید یا در پیوستگی سیاسی کشور سوسیالیستی چگونه با یک کشور با مرام دموکراسی می تواند جمع شود. و در قدرت هم بطور خلاصه در همگرائی منطقه ای عواملی دخیل اند و در شناسایی منطقه و همگرائی آن باید رعایت شوند^۲

و در تعریف منطقه عده ای از دانشمندان علوم سیاسی مانند برباری و بوزان چنین

گفتند:

«منطقه عبارت است از گروهی از کشورها که نگرانیهای اولیه امنیتی آنها تا آن اندازه در ارتباط نزدیک با هم است که امنیت ملی هر یک از آنها جدا از امنیت ملی آن دیگری قابل تصور نمی باشد.»^۳

بنابراین برخی از کشورها می توانند در گروهبندی منطقه ای هم قرار گیرند . ولی همگرائی منطقه ای ندارند مثل امریکا و عربستان که ممکن است از مفهوم و تعریف مشترکی از

۱ - پیروز مجتبد زاده، جغرافیای سیاسی و سیاست جغرافیائی، تهران، سمت، ۱۳۸۶، ص ۱۹۵

۲ - نقیب زاده، پیشین، ص ۱۹۲

۳ - مجتبد زاده، پیشین، ص ۱۹۶